

synes, det er fint nok, at man præmierer skolerne i forhold til, at de gør en indsats. Vi synes, det er godt, at man ikke tilskynder til, at man tager omvejen omkring skolepraktik, inden man kommer ud i ordinær praktik. Vi mener også, man sagtens med fornuft kan diskutere adgangsreguleringen til yderligere uddannelser. Der er jo adgangsregulering til en masse uddannelser i øjeblikket, og at det sker i dag yderligere, kan det også være fornuftigt at se på, for hvis man vil lave en regulering, skal det selvfølgelig være i forbindelse med indgangen, i stedet for at det er, når de er et stykke henne i forløbet.

Korte uddannelser kan også være rimelige, ikke mindst i forhold til de unge, som måske er mindre bogligt orienteret, og som måske i højere grad vil arbejde sig ind gennem praktikken; der kan det også være fornuftigt.

Så der er nogle ting, som sådan set godt kunne være fornuftige. Men det helt grundlæggende, som er i det her forslag, er helt uacceptabelt; alene at fokusere på eleverne og sige til eleverne: Der skal være en række incitamenter til, at I nu gør noget helt bestemt. Hvis ikke I får en praktikplads, så er det jeres problem, og så får I lave ydelse, hvis I er så heldige at komme i skolepraktik, og hvis ikke I kommer i skolepraktik, ja, så er det en usikker vej efterfølgende.

Kl. 20.45

Vi mente i langt højere grad, at man skulle bruge økonomiske incitamenter over for arbejdsgiverne. Og for os er det et nulsumsregnestykke, der skal laves, forstået på den måde, at de arbejdsgivere, som tager elever, selvfølgelig får en tilskyndelse til det. Vi så, da vi havde tilskudsordningen, gulerod-pisk-ordningen i 1980'erne, at det havde en virkning.

Det er derfor ikke noget med, at arbejdsgiverne generelt skal straffes. De arbejdsgivere, som vil tage elever på hele arbejdsgiverområdets vegne, skal have en tilskyndelse, og så må arbejdsgiverne som helhed selvfølgelig betale.

Hvem er det så, der bliver ramt af det her? Er det sådan alle unge? Nej, der er givetvis nogle unge, der bliver ramt mere end andre. Og det hænger sammen med, at vi i dag har nogle unge, der i højere grad end andre unge søger skolepraktik. Det er ikke kun, fordi der ikke er pladser inden for bestemte områder. Vi ved også, at det er nogle unge, som har svært ved at få pladser. Det er ikke, fordi de ikke er kvalificerede, men fordi arbejdsgiverne foretrækker nogle andre.

Derfor er det i højere grad de lidt ældre voksne, der bliver ramt. Det viser statistikken. Det kan også være dem, der har lidt sværere ved det, som er revalidender, og så er det helt klart dem, som har en anden etnisk baggrund eller sågar bare et andet efternavn, som i højere grad bliver ramt. Det er dem, der benytter sig af skolepraktikken, og hvis der er færre skolepraktikpladser, er det jo logisk, at det i højere grad er dem, der bliver ramt.

Derfor er hele grundtanken i det her ikke acceptabel, og derfor afviste vi også forslaget, som det lå sidste år, hvor det var en del af noget andet. Og derfor siger vi også nej i år. I modsætning til det, som blev stillet som spørgsmål til Socialdemokratiet, vil jeg sige, at vores modstand sandelig ikke kun var på grund af nogle håndører. Vores modstand var betydelig mere. Jeg tror nu heller ikke, at Socialdemokraternes modstand i dag specielt skyldes nogle håndører.

Så vil jeg til allersidst sige, at det er noget af det, vi lægger meget vægt på bliver ændret, når der kommer et andet flertal efter et folketingsvalg. Jeg har lagt mærke til, at der er ordførere her i Folketinget, der ved andre lejligheder nævner, at der er noget, de lægger særlig vægt på bliver ændret efter et folketingsvalg. Her er et område, som vi lægger særlig vægt på.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg kan forstå, at SF lægger vægt på, at der også er nogle klare incitamenter for virksomhederne til at tage elever – altså jeg forestiller mig sådan en incitamentsmodel, der går i retning af, at virksomheder, der ikke tager elever, skal betale til dem, der tager elever. Vil hr. Aage Frandsen ikke prøve at skitsere en sådan model og måske også sige lidt om, hvilken størrelsesorden det beløb, som skal pålægges den lille tømrermester, når han nu ikke kan tage flere elever, end han nu har taget, ligger i?

Og så undrer jeg mig lidt. Jeg studser i hvert fald over, at SF's ordfører nævner en lang række af de her tiltag i lovforslag, som de tilsyneladende er meget tilfredse med, men helt grundlæggende er de uenige i forslaget. Jeg savner sådan set at se det helt grundlæggende strukturelle problem i lovforslaget, som hr. Aage Frandsen tager afstand fra, så en præcisering heraf er interessant.